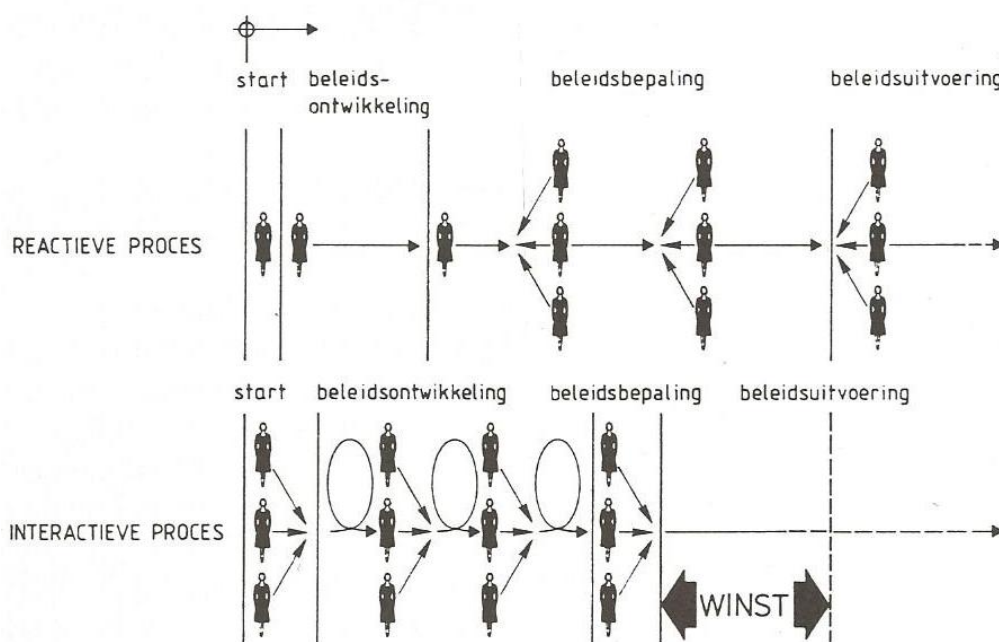

Reactief versus interactief proces

Visies, plannen en andere beleidsdocumenten komen op een bepaalde manier tot stand. In 1990 werd dit al door De Jong en Hickling beschreven. Enerzijds kan beleid tot stand komen na verloop van een reactief proces, anderzijds een interactief proces.

Figuur 5.1: Het verschil tussen reactieve en interactieve processen
(Bron: 'IBIS is niet alleen een heilige vogel' door A.S.H. Breure en A. Hickling)

Een reactief proces is een proces waarbij een beleidsmaker vanachter zijn bureau beleid schrijft en aanpast. Het beleid wordt (meerdere malen) voorlegt aan de organisatie, waarop zij achtereenvolgens kunnen reageren, mogelijk in een bijeenkomst. Vanuit een natuurlijke reactie zal de beleidsmaker zijn standpunt verdedigen tegenover mensen met een reactie die zijn standpunt in twijfel brengt. Dit werkt het proces meer tegen dan mee.

Een interactief proces draait dit om. Verschillende personen komen meerdere malen bij elkaar en houden een 'zeer gestructureerde en resultaatgerichte brainstorm'. Hieruit komen beleid en beleidsstukken voort. Tussen de bijeenkomsten worden stukken op papier gezet en worden de nodige dingen uitgezocht om de volgende bijeenkomst goed te laten verlopen. De uitkomst is een breed gedragen stuk, dat ten opzichte van een reactief proces, met een tijds winst tot stand is gekomen.

Bron: Jong, A. de en Hickling, A. (1990) Mens en beleid. Stenfert Kroese, Leiden en Educatieve Partners Nederland, Houten.